

Kimyagerlik ve Kimya Mühendisliği hakkında Kanun

(Resmî Gazete ile ilânı : 20 . II . 1954 - Sayı : 8639)

No.
6269

Kabul tarihi
15 . II . 1954

MADDE 1. — Türkiye’de kimyager, kimya yüksek mühendisi ve kimya mühendisi unvanlarının kullanılması ve bu unvanların verdiği hak ve salâhiyetler aşağıda yazılı hükümlere bağlıdır :

a) «Kimyager» unvanını, Türkiye veya yabancı memleketler üniversitelerine bağlı olarak veya üniversite ayarında olup da müstakillen kimyagerlik diploması veren müesseselerden mezun olanlarla bu kimyagerlik diplomasına tekabül eden üniversiteler kimya tahsilini yaparak gereken diplomayı alanlar kullanabilirler.

b) «Kimya yüksek mühendisi» unvanını, Türkiye veya yabancı memleketlerin üniversite veya üniversite ayarında olan yüksek öğretim müesseselerinin kimya mühendisliği zümresi mezunları kullanabilirler.

c) «Kimya mühendisi» unvanını, üniversite ayarında olmayıp teknik ve meslekî öğretim yapan müesseselerin kimya mühendisliği zümresi mezunları kullanabilirler.

MADDE 2. — 1 nci maddenin a, b ve c fıkralarında zikrolunan diplomalardan birini haiz olmıyanlar Türkiye’de (kimyager), (Kimya yüksek mühendisi) ve (Kimya mühendisi) unvanlarıyla istihdam olunamazlar ve bu unvanlarla sanat icra edemeyecekleri gibi imza da atamazlar.

MADDE 3. — Yabancı memleketlerden diplomalı kimyager, kimya yüksek mühendisi ve kimya mühendisleri unvanlarını kullanabilmeleri için üniversite profesörlerinden mürekkep bir jüri huzurunda, ilmî hüviyetlerini ispat ve diplomalarının muadeletlerini Millî Eğitim Vekâletine tasdik ettirmeye mecburdurlar.

MADDE 4. — Kimyagerler, kimya yüksek mühendisleri her türlü meslekî, gıdai tahlil ve müstahzarat lâboratuvarları ve kimya ile ilgili sair tesisleri kurabilir ve mesul müdürlüklerini deruhde edebilirler.

Kimya mühendisleri imalâthane açabilir, fabrika kurabilir ve mesuliyetleri altında idare edebilirler.

MADDE 5. — 1 nci maddede yazılı unvanları almış olanlardan Devlet ve müesseseleriyle yarı resmî teşekküllerde vazife almış olanlar mesai saatleri dışında meslekî sahada serbest çalışabilirler.

MADDE 6. — Sınai işlerden hangilerininin bu kanunun 1 nci maddesinde zikredilenlerden birer mesul müdür bulundurmaya mecbur olduğu Ekonomi ve Ticaret, Sağlık ve Sosyal Yardım, Çalışma ve İşletmeler vekâletlerince müstereken tanzim edilecek bir talimatnamede zikredilir.

MADDE 7. — Bu kanunun 2 nci maddesine aykırı hareket edenler (100) liradan (500) liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar. Tekrarlama halinde suçlular iki kat para cezasıyla birlikte 1 aydan 3 aya kadar hapis cezasıyla cezalandırılırlar. 1 nci maddede mezkûr diplomaları almış olmıyanları bu unvanlarla çalıştıranlar da aynı cezalarla cezalandırılırlar.

GEÇİCİ MADDE — Bu kanunun neşri tarihinden evvel usulü dairesinde kim-yager unvanını iktisabetmiş olanların hakkı mahfuzdur.

MADDE 8. — Bu kanun neşri tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 9. — Bu kanunun hükümlerini İcra Vekilleri Heyeti yürütür.

17 Şubat 1954

*Riyaseti Cumhura yazılan tezkerenin tarih ve
numarası* : 16 . 2 . 1954 ve 2/441
*Bu kanunun ilânının Başvekâlete bildirildiğine
dair Riyaseti Cumhurdan gelen tezkerenin tarih
ve numarası* : 17 . 3 . 1954 ve 4/82
*Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların
cilt ve sayfa numaraları* : Cilt Sayfa
17 201
23 167
28 325:326

[İnikat : 43 — 233 sıra numaralı matbua 43 nü İnikat zaptına bağlıdır.]